

Бібліяграфія:

- Век Победителя // Сельская газета. – 2022. – 6 янв. – С. 25.
- Ворошко, С. Вековой юбилей Михаила Бобоеда / С. Ворошко // Зара. – 2022. – 11 янв. – С. 1, 4.
- Галыня, П. “Хачу быць падобным на дзядулю” / П. Галыня // Лесные дороги подвига / авт. – сост. Е. А. Стельмах, Т. Ф. Добыш, А. В. Пальчевский. – Мн.: Светоч, 2005. – С. 192 – 195.
- Людино, А. Жизнь прожить – не поле перейти / А. Людино // Зара. – 2012. – 23 ноябр. – С. 1, 5.
- Людино, А. На поле ратном / А. Людино // Зара. – 2011. – 22 лют. – С. 2.
- О подвиге их забывать не должны // Зара. – 2021. – 7 мая. – С.1, 4.
- Петухова, К. “Каб тыя страшэнныя часы ніколі не паўтарыліся” / К. Петухова // Зара. – 2020. – 26 чэрв. – С. 1.
- Субоч, К. Дорогами войны / К. Субоч // Зара. – 2014. – 24 чэрв. – С. 1.
- Фёдорова, Е. Он сражался за Родину! / Е. Фёдорова // Витебские вести. – 2022. – 11 янв. – С. 1, 3.

Бешанковіцкая цэнтральная раённая
бібліятэка

211361 г.п. Бешанковічы

вул. Камуністычная, 12

Сайт: <http://beshenkovichicbs.by>

ДУК «Бешанковіцкая ЦБС»

Аддзел маркетынгу

**АБАРОНЦУ АЙЧЫНЫ -
ГОНАР І СЛАВА**

(да 100-годдзя з дня нараджэння
земляка – ветэрана Вялікай
Айчыннай вайны

Міхаіла Ігнатавіча Бабаеда)

Бешанковічы, 2022

Міхаіл Ігнатавіч Бабаед

нарадзіўся
6 студзеня 1922
года ў вёсцы
Бабаедава

На фронт Міхаіл Ігнатавіч трапіў радавым пехацінцам у складзе 235-й стралковай дывізіі 43-й арміі летам 1944 года пасля вызвалення Беларусі. Ён адважна ваяваў з нямецка-фашысцкімі захопнікамі, праявіў мужнасць пры фарсіраванні ракі Ліелупе, вызначыўся пры ўзяцці гарадоў Тыльзіт і Рагніт, удзельнічаў у баях пад Кёнігсбергам.

Міхаіл Ігнатавіч быў двойчы паранены, кантужаны. Першае раненне, атрыманае ў баях за горад Данцыг, аказалася лёгкім, таму Бабаед адмовіўся ад шпіталізацыі, другое, пры ўзяцці Кёнігсберга, дзе палегла 2/3 воінскага складу, усё ж паклала салдата на нейкі час на бальнічны ложак.

Перамога для Міхаіла Ігнатавіча і яго саслужыўцаў наступіла толькі 16 мая 1945 года, пасля таго, як яны паспяхова ліквідавалі групу немцаў, якія вырваліся з Берліна. Потым Міхаіл Ігнатавіч яшчэ каля года быў старэйшым пісарам аддзела ваенна-тэхнічнага забеспячэння штаба сваёй дывізіі.

У розных сферах праявіў сябе М. І. Бабаед і ў мірны час. У 1949 годзе завочна скончыў Віцебскі настаўніцкі інстытут, пачаў выкладаць фізіку і матэматыку. 40 гадоў адпрацаваў настаўнікам матэматыкі, а затым дырэктарам

васьмігодкі ў Чалнышках, працаваў намеснікам дырэктара міжшкольнага навучальна-вытворчага камбіната. Мае 13 гадоў стажу ў якасці лесніка Бешанковіцкага лягаса, 20 гадоў узначальваў ветэранскую арганізацыю гэтай галіны. Выбіраўся ў склад раённага дэпутацкага корпуса трох скліканняў.

Пацвярджэннем заслуг М. І. Бабаеда перад Айчынай з'яўляюцца шматлікія Ганаровыя граматы, якія ветэран беражліва захоўвае доўгія гады, а таксама ўзнагароды: ордэн Чырвонай Зоркі, ордэн Айчыннай вайны I ступені, медалі "За баявыя заслугі" і "За ўзяцце Кёнігсберга".

З дачкой
Таццянай

З сынам
Аляксандрам

У яго двое дзяцей -
дачка Таццяна і сын
Аляксандр, абодва
ўрачы, чацвёра
ўнукаў: Таццяна,
Антаніна, Аляксей і
Павел, і нават трое
праўнукаў -
Аляксандр,
Уладзімір і Сафія,
якім ён з
задавальненнем
распавядае пра сваё
ваеннае мінулае.

Бацьку

Гады ссутулілі, прыгнулі
Былую роўную спіну.
Не, не – ды адзавуцца кулі
Пасланыя яшчэ ў вайну.
І часта ныюць тыя раны,
Якія быццам зажылі...
Хаця акопы заараны
Рубцоў багата на зямлі.
Цяжар гадоў не адчувае –
Шукае ў старасці красу.
І ў днях пражытых спачывае,
Хаця вярэдзіць сум душу.
Ён час апошні адкладае,
Хай зарубцуюцца сляды
Раненняў цяжкіх і адчаю,
Старой, не скошанай бяды.

А. Бабаед

